

ffulle de fætte fig i Forbindelfe med Sognepræften og fjerge for, at der ikke opftaar nogen Konflikt mellem Sogmenighedens og deres Benyttelfe af Kirken; men ffal det antydebe Forhold kunne gjennefføres ogfaa for Valgmenighedernes Vedkommende, maa Folf, der ville have Kirken til færlig Brug med en fremmed Præft, fjerge for baade at fætte fig i Forbindelfe med Sogmenigheden og dens Præft og med Valgmenigheden og dens Præft; thi diffe to have Fortrinet, og fjerft efter dem kommer den tredie Klaffe. Det er, tror jeg, et Forhold, man ikke ffal indfjøre. Man ffal ikke henlægge Noget, der har en vis hellig Karakter, paa en faadan Maade; at der let kan opftaa Strid derom. — Der vil ogfaa være andre Banffeligheber ved Gjennemføreffelsen af Loven, f. Ex. med Hensyn til Kirkebetjentenes Stilling, og hvad der om dem er beffemt i Loven af 25de Marts 1872. De der gjve Beftemmelfer om Kirkebetjentene ville fflet ikke fftræffe til, naar der opffilles til regelmæssige Menigheder. Der er en færlig Beftemmelfe, fom jeg blot ffal gjøre opmærkfom paa, fordi jeg tager Hensyn til, hvorledes Folf i Almindelighed ffille fig i faadanne Bevægelfer, og af hvilken jeg tror, der vil fremkomme Banffeligheber, fom ville fjøre os til et nyt Lovffslag. I Loven af 25de Marts 1872 er det beffemt, at naar Sognekirken ifølge Sognebeboernes Onfte overlades til Brug af en fremmed Præft til deri at holde Gudffjenefte, faa kan der ikke mere end 7 Gange om Aaret forlanges Klofferingning. Hvorledes vil det nu i faa Hensende ffille fig for en Menighed, der faar Sognekirken anvift til regelmæssig der at holde Gudffjenefte hver Søndag? Jeg gaar nu ud fra, at der efter Loven kun kan forlanges Klofferingning 7 Gange, og er der nu bevilget Andre 3 Gange Klofferingning, kan den ikke faae mere end 4 Gange Klofferingning. Jeg tager her fflet intet Hensyn til Kirkeieerne, ffjøndt der viffnok kan være viffe Hensyn at tage til dem ved de Kirker, der ere i privat Eie, og fom ikke ere rigelig udfyrede med Tiende til deres Vedligeholdelfe. Men med Hensyn til denne Klofferingning kan der let opftaa en Strid, thi De kunne være viffe paa, mine Herrer, at der ikke vil gaa lang Tid hen, fjøvend Valgmenigheden ligefaa vel maa have Klofferingning om Søndagen fom Sogmenigheden, ellers ere de ffillede Lavere og faa er deres Menighed ikke ligefaa fuldt erkjendt fom den anden. Det er diffe Rivninger, fom man ffal undgaa ved at holde Valgmenigheden faaledes, fom den selv oprindelg har ffillet fig, fom en Menighed, der ikke finder fig tilfredsffillet ved Gudffjeneften, fom den holdes i Sogmenigheden og den dertil benyttede Sognekirke; den vil have Gudffjeneften udført anderledes, og faa maa den ogfaa fjerge for at faae den udført paa et andet fjønneligt Steb, for at dette færlige Liv ikke ffal komme i ubehagelige og fjørfyrende Rivninger med Sogmenighedens Liv.

Jeg overfer ikke, at man i Vændringsforfflaget, faaledes fom det foreligger, ikke er bleven ftaaende ved det i Lovfforfflaget, fom det er kommet fra Folfethinget, nævnte Tal 10, men at man har taget det, fom er nævnt i Loven af 25de Marts 1872, man har fat 20; men jeg maa bemærke, at Medaffionen er ikke faa ganffe heldig. Der ftaaer „det deri nævnte Antal Perfoner“; men det gjælder her ikke blot om Personernes Antal, men om et Antal Perfoner af viffe Egenffaber, og der burde derfor egentlig ftaa: naar det deri nævnte Antal Perfoner af den der ffaffatte Befcaffenbed; thi det ffal jo navnlig være Mænd eller Kvinder, der ftaa i Spiffen for en færlig Hufstand. Jeg overfer alffaa ikke, at man har forhøjet Antallet til 20, men det forandrer ikke det væffentlige Punkt, og dette Antal — fom jo Underændringsforfflaget for Vørigt gaar ud paa at fjjerne, idet der forefflaas, at man ffal vende tilbage tilbage til Lovfforfflaget, faaledes fom det er kommet fra Folfethinget, nemlig til et Antal af 10 Perfoner — bringer mig hen paa en anden Tanke: Lovfforfflaget vil medfjøre, at Valgmenigheden i mange Tilfælde kan faae en fjøre Ret over Sognekirken, end Sognebeboerne selv have. Sogmenighedsmedlemmernes hele Ret er indffrænket til deres ffaste Kirke, alffaa til een Kirke; men naar nu en Valgmenighed dannes af Medlemmer, der bo i fjørfjellige Sogne, faa vil Valgmenigheden faae Beftemmelffesret over og Brugsret af faa mange Kirker, fom der er Sogne, hvori denne Valgmenighed tæller 20 Perfoner. Nu er der jo paa enkelte Steber meget fjøre Sogne, og det er aldeles ikke utænkeligt — og jeg fer ikke noget Ondt deri — at der kunde dannes en Valgmenighed, fom omffattede over 100 Mænd og Kvinder med egen Hufstand, og at diffe kunde være fordelt i 5, 4 eller 3 Sogne. En faadan Valgmenighed vilde alffaa gjennem fjine Medlemmer, fom være fordelt i fjere Sogne, faae en Ret til at difponere over 3, 4 eller fjere Sognekirker, og der er ikke gjvet nogen Regel for, hvorledes der i faa Hensende ffal forholdes, om denne Valgmenighed ffal vælge een Sognekirke, der tillige bliver Valgmenighedens ffaste Kirke, eller om den ffal kunne vælge frit imellem de fjørfjellige Sognekirker. — Jeg tror herved tilfftræffelg at have antydet, at dette Forhold, der gaar ud paa at bringe Sogmenigheden og Valgmenigheden i en verdfflig Bevøring, kan man fge, men fom afficeres af de religiøfe Fjølffer med Hensyn til den ydre Gjendffand, Sognekirken; overmaade let vil fjøre til Rivninger og Fjorffyrrelfer, fom man ffulde onffe begge Menigheder fritagne for; og dette er beffuden fflet i en faadan Fjorm, at der, fom jeg antydebe, fannes Negler, fom i fjere Tilfælde maa fjæves, hvis der ikke ffal opftaa endogfaa en ganffe forunderlig Begunfftigelfe for Valgmenigheden lige over for Sogmenigheden. Jeg tror derfor, at det er det Simple og Rigtige at fjjerne dette Punkt om Kir-